

Dosarul nr. 2ra-1674/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Iu. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lidia Bujilova,
reprezentată de avocatul Igor Conoval,

în cauza civilă, la acțiunea oblică depusă de Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica” în interesele ÎMGFL – 22 împotriva Lidiei Bujilova privind
încasarea plăților datorate pentru consumul de energie termică,
împotriva deciziei din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 06 octombrie 2016 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele
ÎMGFL – 22 a depus acțiune oblică împotriva Lidiei Bujilova privind încasarea
plăților datorate pentru consumul de energie termică pentru perioada decembrie 2013
– august 2016 în sumă de 1594,60 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de
270 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform informației din registrul
bunurilor imobile pîrîta este proprietara apartamentului nr. XXX din str. XXX, în baza
contului personal deschis la ÎMGFL nr. 22 pe numele pârâtei.

A susținut că ultima a acceptat prestarea și a beneficiat de serviciile comunale în
volum deplin, fără întreruperi în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale
pîrîta Bujilova Lidia, pe perioada decembrie 2013 - august 2016 a acumulat o datorie
la plata energiei termice în mărime de 1594,60 de lei.

A menționat că obligațiunea de achitare a costurilor serviciilor prestate de energie
termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în special a proprietarului
apartamentului, care a negat în totalmente obligațiile de plată, necătînd că a fost
înștiințată prin intermediul facturilor de plată și a reclamației despre riscul de a fi
acționată în judecată în cazul neachitării plăților restante. Pînă la momentul înaintării
acțiunii în instanța de judecată pîrîta nu a întreprins nici o acțiune privind stingerea
datoriei pentru energia termică.

Prin hotărârea din 21 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea oblică depusă de SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL – 22 împotriva Lidiei Bujilova.

S-a încasat din contul Lidiei Bujilova în beneficiul ÎMGFL – 22, datoria pentru consumul de energie termică pentru perioada decembrie 2013 – august 2016 în sumă de 1594,60 de lei.

S-a încasat din contul Lidiei Bujilova în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile judiciare sub formă de taxă de stat în mărime de 270 de lei.

Prin decizia din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Lidia Bujilova și s-a menținut hotărârea din 21 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Colegiul a constatat că creanța pe care o are creditorul față de debitorul este certă, fiind prezentate probe pentru consumul energiei termice și calculul datoriei pretinse, lichidă, având un quantum determinat reieșind din facturile date și calcul, la fel este exigibilă, ajunsă la scadență - facturile fiind înaintate Lidiei Bujilova. Or, ÎMGFL - 22 este inactiv, nu a acționat în judecată pînă în vederea încasării datoriei pentru energia termică consumată, de aceea instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind depunerea cererii prin prisma acțiunii oblice.

A specificat că pornind de la prevederile legale, și cu referire la circumstanțele de fapt ale speței deferite judecății, instanța de fond corect și întemeiat a admis acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL - 22 împotriva Lidiei Bujilova. Or, în pofida faptului că Lidia Bujilova este debransată de la agentul termic, aceasta urmează să achite energia termice calculate pentru un metru pătrat în corespundere cu prevederile pct. 8¹ al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ.

Astfel, avînd în vedere că în apartamentul nr. XXX din XXX a fost livrată energie termică din partea SA „Termoelectrica”, față de care apelanta în baza contractului nr.6022 din 29 septembrie 2006, are obligația de achitare a plăților, instanța de fond corect a concluzionat că în speță există un raport obligațional, în baza căruia Lidia Bujilova urmează să achite furnizorului datoria la plata energiei termice livrate în sumă de 1594,60 de lei.

Apelanta a justificat neachitarea facturilor de plată prin faptul că locuința sa a fost deconectată de la sistemul centralizat de încălzire și că nu are coloane de încălzire tranzitorii de la acest sistem. În contextul circumstanțelor de fapt relatate, Colegiul a menționat că conform informației parvenite de la ÎM „Infocom” despre calcularea și achitarea de către pînți a serviciilor locativ-comunale (energie termică), pentru perioada noiembrie 2013 - aprilie 2016, rezultă că Lidia Bujilova a primit pentru achitare plăți lunare pentru consumul energiei termice curente (cota procentuală a energiei termice pentru locuințele debransate de la sistemul centralizat de energie termică), însă nu a achitat plățile curente regulat și în termenul stabilit (pînă la sfîrșitul

lunii următoare a lunii în care serviciul a fost prestat).

La 17 iunie 2019 Lidia Bujilova, reprezentată de avocatul Igor Conoval, a declarat recurs împotriva hotărârii din 21 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a deciziei din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor contestate, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit.a), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 572 alin. (2), 602 alin. (2) (redacția de pînă la 01.03.2019) în coroborare cu pct.8¹ din Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

A susținut că atît instanța de fond cît și cea de apel nu au ținut cont că locuința Lidiei Bujilova, fiind deconectată de la sistemul centralizat de încălzire, nu are coloane de încălzire tranzitorii de la acest sistem conform schemei prezentate a apartamentului, iar argumentele instanței precum că sistemul de centralizare din blocul locativ nu poate fi distinct de cel al apelantei, nu poate fi reținut deoarece nu există rețele de distribuție și conducte tranzitorii prin apartamentul Lidiei Bujilova, ce urmează a fi întreținute, iar plata solicitată de a fi încasată nu are la bază prestarea serviciilor efectuate.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 02 aprilie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 12 aprilie 2019, fiind recepționată de către recurent la 16 aprilie 2019 (f.d.100), astfel recursul declarat la data de 17 iunie 2019 este depus în termen.

La 04 septembrie 2019, SA „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Lidia Bujilova, reprezentată de avocatul Igor Conoval cu menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, fără modificări.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lidia Bujilova, reprezentată de avocatul Igor Conoval, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Bujilova, reprezentată de avocatul Igor Conoval, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Lidia Bujilova, reprezentată de avocatul Igor Conoval, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Bujilova, reprezentată de avocatul Igor Conoval.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh